

τό, τε οὐκινά καὶ τὸ μέγεθος· τὸ ἄρα κανὸν διασημάτιον,
ὅ διακρίνει ἀλλήλων ταῦτα τὰ μόρια, ποικίλου ἔσεται.
τό, τε οὐκινά καὶ τὸ μέγεθος, κατὰ τὸ διάφορον οὐκινά καὶ
τὸ μέγεθος τέταν τῶν μορίων.

ΣΧΟΛΙΟΝ Γ'. Τῶν ισοπαχῶν σωμάτων τὸ κνοφό-
τερον πλείστη περιέχει πόρυς, ἢ γῆν μείζονας, τῶν κα-
τὰ τὸ βαρύτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τῶν σωμάτων ἀδιαχωρίτων.

64. Καταχρησικῶς σῶμα διὰ σώματος διῆκει λέ-
γεται, ἵνακα θατέρων τὰ μέρη εἰσισι τὰ θατέρων· κα-
τὰ τῶν τὸν λόγον, ἐπεὶ πάντα τὰ σώματα εἰσὶ πορώ-
δη, ἔσονται καὶ διαχωρίτα.

65. Κυρίως δὲ διαχωρίτη σῶμα ἔτερον σῶμα. ἐνπ-
άρχειν ἐστὶ πραγματικῶς θατέρων τὰ μέρη τοὺς θατέρων.

66. ΘΕΩΡΗΜΑ. Τὰ σώματα εἰσὶν ἀδιαχωρίτα.

ΔΕΙΣΙΣ. Εἴαν σφαγραὶ ἡ Α (χ. 85) ἔτερος τῇ Β
προσβάλῃ, ἡ Β τῇ Α ἀντισύστεται· ἵνα δὲ ἡ Α ἐπὶ τὰ
ἔφεξῆς κινηθῇ ἀνάγκη διαφθεῖραι τὴν τῆς Β ἀντίστα-
σιν, καὶ ἀποκρύψαι αὐτὴν εἰς τὰ ἔμπροσθεν· ἀλλ' ἐν τοῖς
σώμασιν ἀδεμίᾳ μεταβολὴ ἀνάγκης ἀτερ γίνεται· εἰ ἄρα
ἡ Α κινεῖθει συνεχῶς ἥδινατο, μὴ ἐκτοπιζεσσα τὴν Β,
μηδ' ὅποβάλλυσά τι τῆς καθ' ἐαυτὴν κινήσεως, ὃ τῇ Β
μεταδίδωσιν, εἴτ' ὅν εἰχε διαπεράσαι τὴν Β, ἀναγ-
καίως ἀν τοῦτο ἐποίει· δείκνυται ἄρα ἐντεῦθεν ἡ Β ἀδια-
χώριτος. ὑπὸ τῆς Α.

Ἐν γένει δὲ, ὅπόση γάρτις ιούς συθλίψεις τὸν αἱ-

ρα, τὸ ὑδωρ, ὁ εὐτὸν ἄπαν, ἢ τὸ δερεὸν, ἐλαττώσει μὲν
δῆτε τὸν ὄγκον ἐνίων τῶν εἰρημένων σωμάτων, συσφιγ-
γομένων τῶν μεταξὺ πόρων, ἀεὶ δὲ τὰ μόρια τῆς συνθλι-
βομένης σώματος, ἀλλήλων ἐκτὸς κείμενα φανήσονται.

Ο. Ε. Δ.

67. ΠΟΡΙΣΜΑ. Τὸ ἄρα τῶν σωμάτων ἀδιαχώρη-
τον γενικὸν ἐσι τόμος τῆς φύσεως.

68. Εἰσὶν ἀρ' ἀπολύτως, εἴτ' ἐν καθ' ἑαυτὰ, ἀδια-
χώρητα τὰ σώματα; ἔσιν γὰρ τῶν ἀδύνατον ἡ σώματος διὰ
σώματος διαχώρησις, ὡς γένετο τὰς ἐν παντὶ τριγώ-
νῳ τρεῖς γωνίας μὴ ἔξισθει δυσὶν ὀρθαῖς; ἀλλ' ἀγνοε-
τες τὴν φύσιν, εἴτ' γένετο πρῶτου τῆς σώματος ὑποκείμε-
νη, εἴθ' ὡς δύναται, εἴθ' ὡς ἀδύνατε, μετὰ λόγου εἰπεῖν
δυνάμεθα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τῆς κενῆς.

69. Κενόν εἶσι τόπος, ἢ μέρος τόπου, σωμάτων ἄγενος
πλῆρες δὲ τύγαυτον, τόπος, ἢ πάντα τὰ μέρη ὕλης
μορίων γέμυσι.

70. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Οὐδὲν ἐπὶ τῆς γηῖνης σφαί-
ρας διάσημα πεπερασμένου ἀπολύτως εἶσι πλῆρες. ἐπει-
γὰρ πόροι ὑπάρχεσι πᾶσι τοῖς γηῖνοις σώμασιν, ἔσονται
ἔχειν ἀνάγκης μέρη τῆς διατήματος, οἷς μηδὲν ἐνυπάρχει
μέρος ὕλης, εἴτ' ἐν πάντες, ὃς τὸ σῶμα ἐμπεριέχει, αἱ
πόροι.

71. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Εὐ γένει ἐπὶ τῶν γηῖνων σω-
μάτων πλεῖόν εἶσι τὸ κενόν, ἢ τὸ πλῆρες. ὁ γὰρ χρε-

σὸς ἀναμφιρίσως ἔχει πόρως (63), οὐδὲ εἶτι πλῆρες ἀκριβῶς. ἔτσι δὲ καθ' ὑπόθεσιν πόρων ἄνευ ὁ χρυσὸς, οὐδὲ εξηγητάθω διὰ αὐτῆς ή ἐν τοῖς ἄλλοις τῶν σωμάτων ποσότης τῆς καινῆς. ἐπεὶ τούτην τῷ διατάγματι ὅδέν εἶτι βάρος, (17), τὸ τῶν σωμάτων βάρος οὐδὲ ἀν γένοιτο ἐκ τῶν πόρων, ἀλλὰ ἐκ μόνων τῶν ὑλικῶν μορίων. Τοῦτο δὲ αὐτό τε καθ' ἕχοντο φαίνεται εἶναι, οὐδὲ μήτε δειχθῆσεται, τὸ βάρος ἀνάλογου ἔχειν, οὐ τῇ ἐκτάσει τῆς σώματος, ἀλλὰ τῇ ὑλῃ, εἰτ' ἦν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμπεριεχομένων ζερῶν μορίων. ἀλλὰ κυβικὴ δακτύλιος χρυσῆς τὸ βάρος πρὸς τὸ κυβικὴ δακτύλιον ὕδατος λόγου ἔχει ὅν 19 : 1. ὁ ἀριθμὸς ἀραι τῶν πόρων τῆς ὕδατος, εἰτ' ἦν τῶν κευῶν μερῶν πρὸς τὰ πλήρη αὐτῆς τῆς ὕδατος λόγου ἔχει, ὅν 19 : 1.

Δακτύλιος κυβικὴ ἀέρος ἐν τῷ ὅριζοντι τὸ βάρος εἶτι

$$\text{περίπου } \frac{1}{1805} \text{ κυβικὴ δακτύλιος ὕδατος, οὐδὲ πρὸς τὸ } \frac{1}{950 \times 19}$$

$$= \frac{1}{1805} \text{ δακτύλιος κυβικὴ χρυσῆς. } \text{ Εἶτι } \text{ ἦν } \text{ ἀέρος } \text{ πρὸς } \text{ τὴν } \\ \text{ γῆ } \text{ ὄντος, οὐδὲ, εἰς } \text{ ἰχυροτέραν } \text{ τὴν } \text{ λεγομένην } \text{ ἐμπέδω-} \\ \text{ σιν, τῆς } \text{ ἐν } \text{ τῇ } \text{ ὑπερτάτη } \text{ ἀτμοσφαιρᾷ, τὰ } \text{ κενὰ } \text{ πρὸς } \text{ τὰ } \\ \text{ πλήρη : : } 1805 : 1.$$

72. Περὶ δὲ τῆς γῆς, εἰλήφθω ή μᾶλλον συμπαγῆς, ή ἀργιλλος, ή τὸ βάρος διπλάσιον χρεδόν εἶτι τῆς τῆς ὕδατος. βάρος ἦν ἀργιλλος ποδὸς κυβικὴ πρὸς τοσσότο χρυσῆς λόγου ἔχει, ὅν 1 : 9. τὰ τῆς ἀργιλλος ἀρχ κενὰ πρὸς τὰ πλήρη αὐτῆς εἶναι ως 9 : 1. τῆς δὲ πυρ-
τιδος, ἐπεὶ τὸ βάρος εἶτι πρὸς τὸ τῆς ὕδατος 2½ : 1,
λόγον ἔχει πρὸς τὸ τῆς χρυσῆς ως χρεδόν 8 : 1. τάτης ἦν
τὰ κενὰ πρὸς τὰ πλήρη εἰσὶν ως 8 : 1.

Δέλοι ἄρα, ὡς, τῇ χρυσῷ ὡς ὅρῳ συγκρίσεως λαμβανομένη, όπου πόρων ἀμοιρών τίθεμένη, ἐν τε τῇ γῇ καὶ τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἀσυγκρίτως πλείω εἰσὶ τὰ κενά ἢ τὰ πλήρη· ἔχει μέντοι όποιος ὁ χρυσὸς αὐτὸς κενά, όποια ταῦτα τυχὸν πλείω, ἢ τὰ πλήρη· ἀλλ' αὐτῆς τοῦ πόρου τὴν δύναμιν εὑρεῖς δύναμιν, πρὸς περιτύχωμεν σώματι πόρων ἀμοιρῶντι, οἷψ ἐς δεῦρο όποια περιτύχομεν, πρὸς ὃν παραβάλλομεν τὸ τῇ χρυσῷ βάρος.

73. ΣΧΟΛΙΟΝ Α'. Οἱ περὶ Καρτέσιον εἰ τὰς πόρους ὑποτίθενται πλήρεις ὕλης, ἀπολύτως μέντοι ἀβαρῆς· ταῦτα ὅπερ ἐν τοις ἐφεξῆς ἀπελεγχθήσεται ἀτοπον.

74. ΣΧΟΛΙΟΝ Β'. Οὕτι ἀδυνάτως ἔχει ἢ τὸ πλήρες ὑπόθεσις, τὸ δὲ κειὸν πάντως ὑπάρχει, περὶ τὴν φυσικὴν συνήματος τῇ κόσμῳ διαλαμβάνοντες, ἐν γένει ἐπὶ τῶν γηγενῶν όποιαν σωμάτων ἀκριβέστερον ἀποδεῖξομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς τῶν σωμάτων πυκνότητος.

75. Μάζα τῇ σώματος ἐσὶ τὸ ἀθροισμα τῶν σερῶν μερίων, ἀφ' ὧν συντίθεται τὸ σῶμα, εἰτ' ὃν ἢ ὅλη καὶ αὐτῆς ὕλη, ἀφαιρεμένων τῶν πόρων. Οὐ γάρ οὐδὲ σώματος, τὸ πάχες τῇ σώματος, ἢ τὸ, ὃ ἐπέχει, διάκημα· ἐντεῦθεν ἄρα α. παντὸς σώματος πόρων ἀμοιρῶντος ἢ μόζαιονται τῷ ὄγκῳ· β'. πάντων τῶν ἡμῶν γυνωρίμων σωμάτων ἡ μάζα ἐλάττων ἐσὶ τῷ ὄγκῳ.

Πυκνότης καλεῖται, ὅτε τι σῶμα πλείω ἢ ἐλάττω μάζαν ἐν δεδομένῳ ὄγκῳ περιέχει· ὃτῳ φέρε πάς

κιβικός χρυσῷ ἐννεακαιδεκαπλάσια περιέχει μόρια, ἢ τῆς κιβικὸς ὕδατος φασὶν ὥν, ὡς τῇ χρυσῷ ἢ πυκνότης πρὸς τὴν τῇ ὕδατος ἔνιν ὡς 19 : 1.

76. ΘΕΩΡΗΜΑ. Ή μάζα τῶν σωμάτων ἵση ἐστὶ τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τῇ ὄγκῳ ἢ τῆς πυκνότητος.

ΔΕΙΞΙΣ. Εἰλίφθωσαν τέσσαρες δάκτυλοι χρυσῷ καὶ εἰς ὕδατος φύμι τρία, ὅτι, κλιψείσης τῆς τῇ ὕδατος μάζης 1, διηγατὸν ἐκλαβεῖται αὐτὴν ὡς γιγνόμενον ὑπὸ τῇ ὄγκῳ, ἢ τῆς 1 πυκνότητος. ἢ δὲ τῇ χρυσῷ μάζῃ ἐσται = $4 \times 19 = 76$. ἐπεὶ γὰρ δάκτυλος χρυσῷ περιέχει μάζαν ἐννεακαιδεκαπλάσιην, ἢ δάκτυλος ὕδατος, τέσσαρες χρυσῷ δάκτυλοι περιέχονται 4×19 . Ὅτως ἢ μάζα τῇ δάκτυλῳ τῇ ὕδατος ἐσται 1 × 1, ἢ δὲ τῶν τεσσάρων χρυσῷ, 4×19 , εἰτ' ἦν ἵση τῷ γιγνομένῳ ἐκ τῇ ὄγκῳ ἢ τῆς πυκνότητος.

Δῆλον δὲ ἐν γένει, ὅτι, ὅσῳ μείζων ὁ ὄγκος ἐν τῇ αὐτῇ πυκνότητι, καὶ ὅσῳ ἡ πυκνότης μείζων ἐν τῷ αὐτῷ ὄγκῳ, τοσάτῳ μείζων ἐσται ἢ μάζα. ἀρχῇ ἐστιν ἢ μάζῃ ἵση τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τῇ ὄγκῳ ἢ τῆς πυκνότητος. Ο. Ε. Δ.

77. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Αἱραίται δύο, ἢ πλειόνων σωμάτων, μάζαι ἐν λόγῳ εἰσὶ συνθέτω ὑπό τε τῶν ὄγκων, καὶ τῶν πυκνοτήτων· εἰσὶ γὰρ γινόμενα ἐκ τῶν ὄγκων καὶ τῶν πυκνοτήτων· τὰ δὲ, ἐν λόγῳ εἰσὶ συνθέτω τῷ ἐκ τῶν παραγόντων (Συμβ. Λογ. 291.)

78. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Αἱ μάζαι δύο σωμάτων, ὧν οἵτε ὄγκοι καὶ αἱ πυκνότητες ἴσαι, ἢ ὧν οἱ ὄγκοι ἀντισρόφως ἔχονται ὡς αἱ πυκνότητες, εἰσὶν ἴσαι (Συμβ. Λογ. 301, 303). δύο γὰρ δάκτυλοι ἀπέφθε χρυσῷ εἰσὶν ἴσαι· δυσὶ δάκτυλοις ἀπέφθε χρυσῷ· καὶ 38 δάκτυλοι ἕδατος τὴν αὐτὴν μάζαν ἔχονται δυσὶ δάκτυλοις χρυσῷ.

79. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Σωμάτων, ὃν οἱ ὄγκοι ἴσαι, αἱ μάζαι εἰσὶν ὡς αἱ αὐτῶν πυκνότητες, ὃν δὲ ἴσαι αἱ πυκνότητες, αἱ μάζαι εἰσὶν ὡς οἱ ὄγκοι (Συμβ. Λογ. 3οβ. Τόμ. Α').

80. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Σωμάτων, ὃν αἱ μάζαι ἴσαι, οἱ ὄγκοι ἐν λόγῳ εἰσὶν ἀντιθέτῳ τῶν αὐτῶν πυκνοτήτων· αἱ δὲ πυκνότητες, ἐν ἀντιθέτῳ λόγῳ τῶν ὄγκων (Συμβ. Λογ. 259. Τόμ. Α').

81. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Εἴ τῶν τριῶν τέτων, μαζᾶν, ὄγκων, καὶ πυκνοτήτων, δύνα δοθέντων, φένδε τὸ τρίτην εὑρεθῆσεται· εὰν γὰρ ὁσι γυναῖκα ὁ ὄγκος καὶ ἡ πυκνότης, τὸ ἐξ αὐτῶν γινόμενον δηλώσει τὴν μάζαν (76)· εὰν δὲ ἡ μάζα καὶ ὁ ὄγκος, τὸ τέ πρώτε διὰ τέ δευτέρου διαιρεθέντος πηλίκου ἐμφανεῖ τὴν πυκνότητα· τέλος δὲ γυναῖκῶν ὄντων τῆς μάζης καὶ τῆς πυκνότητος. τὸ ἐκείνης διαιρεθείσης διὰ ταύτης πηλίκου σημανεῖ τὸν ὄγκον (Α'ρ. 108).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ ἀδρανείας τῶν σωμάτων.

82. Α' δράγμεια τῶν σωμάτων ἔσι καθαράτις χ. δυναμία, καθ' ἥν τὰ σώματα αὐτὰ ἔχοντα πρωτδιορίσασαι ὅτας ἡ ἐκείνως ἔχειν ἔ δύναται, εἴ τ' ὅτι ὑδεμίκη σφίσιν αὐτοῖς ἐμποιῆσαι μεταβολήν.

83. Μενετ ἄρα ὡς ἔχον ἔσιν, ἔστ ἀν ἐξωτερική τις αἰτία ἐμποιήσῃ αὐτῷ τινα μεταβολήν· αὗτη ἦν ἰδιότης, καθ' ἥν τὰ σώματα διατηρεῖ, ἢς ἔτυχε, τὴν κατάσασιν, καλεῖται αὐτὸς εἰς ταῦτα.

84. Εἰκ ταύτης ἐν ἀνθίσαται τὰ σώματα τοῖς τὸν, ἦν ἔχει, κατάσασιν ἀποθέωδαι αὐτὰ βιαζομένοις· ἔχει ὅτι ἐπενεργεῖ ταῖς ἔξωτερικαῖς αἰτίαις· πῶς γὰρ οὐ καθαρὰ ἀδυναμία, οὐ μᾶλλον πάθος, οὐ δύναμις; ἀλλ' ὅτι ἐκ τῆς αἰτίας τὸ ἀδρανὲς ἀποβάλλει οὐ ἔχειμον οἰονεὶ ἀναλόγως τῇ προσβαλλόσῃ αἰτίᾳ.

85. ΘΕΩΡΗΜΑ. Η ἀδράνεια ἔσιν ἰδιότης καθολικὴ πάντων τῶν σωμάτων.

ΔΕΙΞΙΣ. Πάντα γὰρ τὰ σώματα καθαρῶς ημιν παρίσαται παθητὰ, εἴτ' ἐν ἑαυτοῖς ἐμποιῆσαι μεταβολήν τινα μὴ δυνάμενα· πάντα ἄρα διατηρεῖν τὸν ἑαυτῶν κατάσασιν σπείδουσι· πάντα τε ἀντισύσταται τοῖς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὰ κατεσάσσετως μετακινῆσαι πειρωμένοις· πάντα ἄρα τῆς ἀδρανείας εἰμοιρεῖ. Ο. Ε. Δ.

86. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Οὐδέποτε τοῖς σώμασι μεταβολήτις συμβανεῖ ἀνακίτιος.

87. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Εν τοῖς σώμασι τὸ ἀποτέλεσμα ἔσιν αἱάλογον τῇ αἰτίᾳ· οὐ γὰρ, ἐπεὶ ὅτε τὸ σῶμα τὸ ἐνεργεῖν, ὅτε τὸ σῶμα τὸ δεχόμενον τὸν ἐνεργεῖαν, οὐ δύνανται ἑαυτοῖς προσδιορίσασαι τὸν βαθμὸν τῆς ἀποτελέσματος, οὐ αἰτία ἀναγκαῖος παράξει ἄπαν τὸ ἀποτέλεσμα· ἀρά τὸ ἀποτέλεσμα ἀνάλογον ἔσαι τῇ δυνάμει τῆς αἰτίας.

88. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Η ἀντίστασις, οὐ ἀντενέργυσις, ἔσιν ἵση τῇ ἐνεργείᾳ· εἰὰν γὰρ οὐ δύναμις τῆς αἰτίας τοσαύτη οὐ, ὅση παράγειν ἀποτέλεσμα βαθμός Α, οὐ βαθμός Β κτ., οὐ προαχθεῖσα μεταβολὴ ισωθήσεται τῇ δυνάμει τῆς αἰτίας, οὐ, εἰ δόξειεν, ἐκκενώσει τῆς δυνάμεως τὸν αἰτίαν.

89. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Η ἀδράνεια ἀνάλογός ἔσι τῇ

μάζη τῶν σωμάτων· ἐπεὶ γὰρ ἔκαστον σωμάτιον, ἀφ' ὧν σύγκειται τὸ ὅλον, τὸν ἔαυτον ἀδράνειαν ἔχον, αὐθίσκεται τῇ αἰτίᾳ, οὐ ὅλη ἀντίσασις ἔσαι διπλῆ, τριπλῆ κτ. τό, τε προχούμενον ἐκ τῆς ἀντισάσεως ἀποτέλεσμα τοῦτο διπλῆν, τριπλῆν κτ.· οὐδὲ δὴ τῇ αἰτίᾳ δεῖσει δυνάμεως διπλῆς, τριπλῆς κτ.· οὐδὲ αἱρετισίας, οὐ ἀδράνειας, αὐτάλογος ἔσαι τῆς μάζης.

90. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Η' ἀδράνεια τῶν σωμάτων ἐστιν αὐτάλογος τῷ βάρει αὐτῶν· οὐ γὰρ ἀδράνεια ἀγάληγός εἴτε τῇ μάζῃ· ἀλλ', ως ὁφόμεθα, οὐ τὸ βάρος ἐστιν αὐτάλογον τῇ μάζῃ· αἱρετισία κτ.

91. ΠΟΡΙΣΜΑ Ζ'. Τὸν ἀδράνειαν μέντοι τῶν σωμάτων ήκινει συγχυτέον τῷ βάρει· οὐ γὰρ ἀδράνεια σπουδῆς εἴσι τῶν σωμάτων, καθ' οὐδὲν ἐναπομένειν ἐνέέλυσι τῇ ἔαυτῷ κατασάσει, εἴτε ἡρεμίᾳ, εἴτε κινήσει, οχυρατικῇ, τριγωνικῷ, τετραγωνικῷ, χράματι ἐρυθρῷ, κιανῷ κτ.· ὅπερ ως δῆλον, ἔτερόν ἐστιν οὐ τῷ βάρος· β'. σῶμά τι πληγὴν, ὥσε κινηθῆναι ἐφ' ὁριζούτεις ἐπιπέδα, αὐτέσται, οὐ καταργεῖται πᾶσαν τὴν παρ' ἐμβολίῳ δύναμιν, δευτέρου τὴν μεταβολὴν, οὐ τὴν ταχύτητα, οὐ ηὲμη δύναμις αὐτῷ ἐνθργάνεται· ἀλλὰ δῆλον, ως αὕτη οὐ ἀντίσασις, ἐν γῇ τῇ ὁριζούτειῷ κινήσει, ὃκ ἡρτηται ἀπὸ τῆς βραχίονος, εἴγε οὐ ὁριζόντιος κίνησις ὑπειποτείται, οὐτε ξεντελεῖται τῇ βαρύτητι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ κινήσεως.

92. Η̄ ἐν γένει φυσικὴ ἔξετάζει ὡς εἴρηται (2) τὰς κοινῆς παντὶ σώματι προσόσσας ἰδιότητας· τοιάδε εἰσι, προποτεθέντων τῆτε δίκην βάσεως προϋποθέσιμένες πρώτες ὑποκειμένες, εἴτ' ἐν τῆς ἀστίας, καὶ τῆς ὑπάρχειας τῶν σωμάτων, οὐδὲ διαφερούσι, τὸ ἀδιαχώρητον, τὸ πορώτεσσι, οὐδὲ κίνησις, οὐδὲ βαρύτης· καὶ τὰ μὲν ἄλλα κοινῆς ἔγκυρα ὑπάρχουσα ἀπάση ὕλη, ύδεν τοιότο περιέχουσιν, οἷον πολλῶν ἐπιδειθαί εἰς ἀνάπτυξιν· διὸ καὶ συντόμως πάνυ διήγειν.

93. Η̄ δὲ κίνησις, τάχυτον δ' εἰπεῖν οὐ βαρύτης, οὐ τις ἐστιν ἐπιρρέπεια πρὸς κίνησιν, ἐστιν αἰτία πάντων τῶν ἀποτελεμένων, καὶ φυινομένων ἐν τῇ φύσει, καὶ ὅτας εἰπεῖν ψυχὴ τῶν ἀπάντων· ἀντίθετο δὲ αἱ κατ' αὐτὴν ἰδιότητες ἐπιδεκτικαὶ εἰσι· καὶ ἀκριβεσέρων δεῖξεων· ἐσι δὲ τῆτο τὸ μέρος τῆς Φυσικῆς, καὶ ἀντιποιεῖται μάλιστα οὐ Μαθητικὴ, καὶ ὅπερ ἂν ἀξίως ἐγκαλωπίζοιτο τῷ τῆς ἐπισήμης ὄνοματι.

94. Κίνησις ἐσι μετάβασις σώματος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον· οὐρανία δὲ τάσις τῷ σώματος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· διακρίνεται δὲ ἐπὶ τῆς κινήσεως μάλιστα τέτταρα τάῦτα· κίνησις, φορὰ, ταχύτης, καὶ ποσότης τῆς κινήσεως.

95. Εἴκ τῆς τῶν σωμάτων ἀδρανεῖας, εἴτ' ἐν τῆς γενικῆς αὐτῶν ἰδιότητος, καθ' ἣν ἔκακα τῇ αὐτῷ κατατάσσει ἐναπομένειν ἐθέλει (83), συναχθεῖη ἀν δίχα δεῖξεως ἄλλης τὰ ἐφεξῆς πορίσματα.

96. α. Τὸ ὥρεμέν ἃ εἰ καθηρεμόσει, ἐστ' ἀν εἰς κί-
νησιν αὐτὸ τρέψῃ ἔξωτερικής αἰτία.

97. β'. Τὸ κινύμενον ἃ εἰ κινηθήσεται, ἐστ' ἀν αἰτίᾳ
ἔξωτερική αὐτὸ σῆμα.

98. γ'. Τὸ κινύμενον διατηρήσει ἃ εἰ τὸν αὐτὸν τα-
χυτῆτα, ἐστ' ἀν αὐτὸν αἰτίᾳ ἔξωτερική αὐξήσῃ, οὐ γάν
έλαττώσῃ.

99. δ'. Εὐτεῖθεν ἄρα, ἀφοριρεθέντων τῆς θερυτῆτος,
τῆς αὐτιεάσεως τῆς, δι' ἐκκινεῖται τὸ σῶμα, τῆς τριβῆς, οὐ
ἄλλων κωλυμάτων, ἢ δύναται ἀναχαιτίσαι τὸν κίνησιν,
τὸ περὶ τῆς αἵδις κινήσεως πρόβλημα ἐπιλυθήσεται, εἰ-
γε τῶν κωλυμάτων ἀρθέντων, αἵδιως τὸ κινεῖθαι ἀρξά-
μενον κινηθήσεται.

100. Α' λλὰ γάρ εἰσὶν ἃ εἰ τοιάδε ἐμπόδια τοῖς γη-
γνοῖς σώμασι· οὐ οὐδεὶς κίνησις, οὐπέρ γηγένης τινὸς μη-
χανῆς, οὐεωρεῖται ως ἀδύνατος· ἐπεὶ α. ἂπαν γῆγεν
σῶμα ἐν τῷ ἀέρι κινεῖται· οὐ γάρ οὐ ἐν αὐτῷ τῷ κενῷ
τῆς πνευματικῆς ἀντλίας δυχείω, ἀναγκαίως λείπεται
τι ἀέρος, ως ὁ φόρμεθα· οὐ δὲ ἀήρ ἀντίκειται τῇ κινήσει
τῶν σωμάτων, οὐ ἀδικλείπτως αὐτὴν ἐπιβραδύνει· β'.
ἀδύνατον ὅλως μηχανὴν κινεῖθαι ἀγεν τινὸς οἰασθεν τριβῆς·
οὐλά· οὐ τριβὴ, οἶσον ἀν οὐ ἐλαχίση, ἐπιβραδύνει ἃ εἰ τῆς
μηχανῆς τὸν κίνησιν.

101. Ε. Σῶμά τι κινύμενον τὸν αὐτὸν ἃ εἰ φοράν κι-
νηθήσεται, μέχρις ἀν αἰτίᾳ ἔξωτερική τῆς φορᾶς ταύτης
παρεκτρέψῃ.

102. Εὐτεῖθεν ἄρα δῆλον, ως ἂπαν σῶμα κατ' εὐ-
θεῖαν φέρειθαι τείνει· εἴγε ἃ εἰ τὸν αὐτὸν φεράν τηρεῖν
ἐπείγεται· πολλὰ δὲ συμετὰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς κεί-
μενα συνιεῖσθαι τὸν εὐθεῖαν (Γεωμ. 12 Τόμ. B').

103. Σ'. Η φύσις τῆς σώματος ἐπίσης ἔσιν ἐπιδε-
κτικὴ τῆς τε κινήσεως καὶ τῆς ἡρεμίας· ό γάρ ἀπαιτεῖ τὴν
κίνησιν· ἢ ἂν ἄλλη ἡρέμει· εἰδὲ τὴν ἡρεμίαν, εἴπερ ἀδύνα-
του ἦν κινηθῆναι· δέχεται ἀρχή τὸντε κίνησιν καὶ τὴν ἡρε-
μίαν· ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα καθαρῶς εἰσὶ παθητικά,
δυνατὸν ἀκ τύττε, ὅτοι καθηρεψεῖν, δύνω ἐξῆς λεπτὰ μένον
ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἢ ἐν μὲν τῷ Α λεπτῷ κειθαι καθ'
ἄνατόπον, εἰδὲ τῷ Β κατ' ἄλλον, ὅ ἐσι κινεῖθαι τι
σώμα.

104. Α' άλλ' ἔμπης ἡ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τῶν σωμά-
των φύσις ἔσιν φένει, ἢν σπεύδει διατηρεύει τὰ σώματα,
μέχρις ἂν ἐπιγενομένη ἐξωτερική τις αἰτία τῆς τόπῳ αὐ-
τὰ μετατίσῃ· ἀρχή ἡ φυσικὴ τῶν σωμάτων κατάστασις
ἔσιν ἡ ἡρεμία· εἰτι ἀρχε κινεῖται, καὶ ὥρανιον, καὶ ἐπί-
γειον, ἀπ' ἐξωτερικῆς ήστιν αἰτίας τὸ ἐνδόσιμον προσ-
λαμβάνει τῆς κινήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ ταχυτῆτος.

105. Χρόνος μὲν καλεῖται τὸ ἀθροισμα πάντων
τῶν ἀκαριαίων σημείων, ἐν οἷς τὸ σῶμα κινεῖται. Διά-
νυμα δὲ, ὁ ἀριθμὸς τῶν μερῶν τῷ τόπῳ, δην διαγίνει ἐν
τύτῳ τῷ χρόνῳ τὸ κινέμενον. Ταχύτης δὲ, ὁ ἀριθμὸς
τῶν τῆς τόπου μερῶν, δην διαγίνει ἐν ὥρισμένῳ μέρει τῆς
χρόνου.

106. Ι' σομερῶς κινεῖθαι τὰ σώματα λέγεται,
ὅταν ἵστοις χρόνοις ἵστα διαγίνη διατίματα· οἷον, εἰ ἐν λε-
πτῷ τῆς ὥρας διαγίνοι διάτημα ποδῶν 15, οὐ ἐν τῷ ἐξῆς

λεπτῷ ἅλλα 15, καὶ ἐν τέσσαρι τυχὸν 60· οὐ μὲν ὅτι
κίνησις καλεῖται τηγικαῦτα ἴσομερής, τὴν δὲ τα-
χυτῆτα ἐμφανῆσιν οἱ 15 τόδες.

107. ΘΕΩΡΗΜΑ. Εἴν τῇ ἴσομερῃ κίνησι τὸ διά-
σημα ἴσται τῷ γιγαντῷ ὑπὸ τῷ χρόνῳ καὶ τῆς ταχυτῆτος.

ΔΕΙΞΙΣ. Εἰπείπερ χρόνος ἔστι τὸ ἀθροισμα τῶν ἀ-
καρικῶν σημείων, ἐν οἷς τὸ σῶμα κινεῖται, ταχυτής δὲ
ὁ ἀριθμός τῶν τόπων μερῶν, αἱ τὰ κινύμενη διανύει ἐν
ἐνι σημείῳ, οὐ δὲ ταχυτής φέτος ἐν ἐκάτῳ σημείῳ ἔστιν οὐ
αὐτή, τῆς κινήσεως ἴσομερῆς γάρ τοι σφέσιν, ὅτι τὸ διά-
σημα ὁ ἀριθμός ἔστι τῶν σημείων, οὐ τῷ χρόνῳ, πολλα-
πλασιαζόμενος ἐπὶ τὰ μέρη, εἰτ' ἐν τὴν ταχυτῆτα. ἔ-
τις ἀγωτέρω τὸ διάσημα πεδῶν 60, ίσου ἔστι τῷ γιγα-
ντῷ ὑπὸ τῆς ταχυτῆτος 15, καὶ τῷ χρόνῳ 4. Ο. Ε. Δ.

108. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Εἰὰν δὲ, οὐ μὲν ταχυτής κλι-
θῇ Τ, τὸ δὲ διάσημα Δ, οὐ δὲ χρόνος Χ, ἔπειτα, ως δέ-
δεικται, ἔστι $\Delta = T \cdot X$, ἢρα $T = \frac{\Delta}{X}$, καὶ $X = \frac{\Delta}{T}$ (Α.
ριθμ. 108), εἰτ' δέ, οὐ μὲν ταχυτής ἔξισται τῷ ὅκ τῷ
„διαεῖματος δικιρεθέντος διὰ τῷ χρόνῳ προϊόντι πυλίκῳ,
οὐδὲ δὲ χρόνος τῷ τῷ διαεῖματος, διὰ τῆς ταχυτῆτος.“

109. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Τὰ διανύομενα διαεῖματα
ἐν λόγῳ εἰσὶ συνθέτῳ τῷ ὅκ τῶν χρόνων καὶ τῶν ταχυτ-
ῶν. ἔξι αὐτῶν γάρ παράγονται (Συμβ. Λογ. 291).

110. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Εἰὰν ἢρα ὥστι οἱ χρόνοι ί-
σοι, τὰ διαεῖματα ἔσονται, ως αἱ ταχυτήτες. Εἰὰν δέ ί-
σαι αἱ ταχυτήτες, ως οἱ χρόνοι (Συμβ. Λογ. 367). τέ-
λος δέ ἔχει οἱ χρόνοι καὶ αἱ ταχυτήτες ίσα ώστι, οὐ γάρ
ἔὰν οἱ χρόνοι εἰν αντιερόφω λόγῳ ώστι τῶν ταχυτῶν,
τὰ διαεῖματα ίσα ἔσονται (Συμβ. Λογ. 301, 303).

111. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Τῶν διασημάτων ἵσων ὅντων, αἱ ταχυτῆτες ἔσονται ἀντισρόφως ὡς οἱ χρόνοι, οἱ δὲ, ἀντισρόφως ὡς ἔκειναι. (Συμβ. Λογ. 259).

112. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Εὐ γένει δὲ, τὰ μὲν δικτύματα ἔσονται ἐν λόγῳ εὑθεῖ συνθέτω ἐκ τῶν χρόνων καὶ τῶν ταχυτήτων (Συμ. Λ. 291, 107)· αἱ δὲ ταχυτῆτες ἐν λόγῳ συνθέτω ἐκ τῆς εἰδέσθαι μὲν τῶν διασημάτων, ἀντισρόφως δὲ τῶν χρόνων οἱ δὲ, ἐκ τῆς εἰδέσθαι μὲν τῶν διασημάτων, ἀντισρόφως δὲ τῶν ταχυτήτων.

113. ΠΟΡΙΣΜΑ Σ'. Εἴ τῶν τριῶν, διασημάτος, χρόνου, ταχυτῆτος, δύο διθέντων, διδίσεται καὶ τὸ τρίτον· εἴτε μὲν γὰρ γνόμενον ἴπεται τῆς χρόνου καὶ τῆς ταχυτῆτος διδώσαι τὸ διάσημα (107)· τὸ δὲ διάσημα, διαιρεθεὶς μὲν διὰ τῆς χρόνου, διδώσαι τὴν ταχυτήτα, διαιρεθεὶς δὲ διὰ τῆς ταχυτῆτος, τὸν χρόνον (Αριθμ. 108).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ ποσῆς τῆς κινήσεως.

114. Ι' οὐδὲ σκαλεῖται οὐ εἰς κίνησιν ἐπιχρέπεια σώματος, ὡς εἰς ἀποτέλεσμα ἐμποιῆσαι ἐτέρῳ σώματι· ἐπεὶ ἄρα τὸ σῶμα ἀποτέλεσμα εἰδότος, τις παράγει, εἰ μὴ διὰ κινήσεως, πᾶσα οὐδύναμις τῶν σωμάτων ἐκ τῆς ποσῆς τῆς κινήσεως γίνεται, καὶ ταύτη έσιν ἀνάλογος.

115. ΘΕΩΡΗΜΑ. Η' ποσότης τῆς κινήσεως σώματος τίνος ἵση ἐσὶ τῷ γινομένῳ ἐκ τῆς μάζης καὶ τῆς ταχυτῆτος.

ΔΕΙΞΙΣ. Σῶμάτι, λιτρῶν 3 φέρε, διαγένει ἐν λεπτῷ

δευτέρῳ ὀργυκὸς 5· Ισοδυναμήσει ἄραι σώμασι τρισὶν, ἐκά-
τῳ λίτρᾳ μᾶς, ὡν ἔκαστου διανύει ὀργυκὸς 5· ἀλλ' εἴς
σαφὲς, ὡς ἡ Ἰησοῦς, εἰτ' ἐν ἡ ποσότης τῆς κινήσεως,
ἥν κινεῖται τὸ τριῶν λιτρῶν σῶμα, ἐστεκτι πρὸς τὴν ποσό-
τητα· τῆς κινήσεως σώματος μᾶς λίτρας, ὡς 15:5· ἡ
ὡς ἡ ταχυτής 5 πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὴν μάζαν 3
πρὸς τὴν ταχυτήτα 5 πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ τὴν μά-
ζαν 1.

Ε' γένει ἄρα ή ποσότης τῆς κινήσεως ἔσιν = ΜΤ,
τῇ μὲν Μ τὴν μάζαν δηλεῖντος, τῇ δὲ Τ τὴν ταχυτήτα
Ο. Ε. Δ.

O. E. A.

116. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Αἱ ποσότητες τῆς κινήσεως
τῶν σωμάτων ἐν λόγῳ εἰσὶ συνθέτῳ τῷ ἔκτε τῶν μαζῶν
ἐπ τῶν ταχυτήτων (Συμβ. Λογ. 291).

117. ПОРИСМА В'. Δύω σάμπτα, ή πλείω, τὴν
αὐτὴν ἔχοι προσότιγχ τῆς κινήσεως, οὗτοι ήγίκα ωσπρὶ
σαι αἴτε μάζαι αὐτῶν, οὐ αἱ ταχυτῆτες, ή ήγίκα αἱ μά-
ζαι ἀντισφόφως εἰσὶν, ὡς αἱ αὐτῶν ταχυτῆτες. (Συμβ.
Λογ. 301, 303).

118. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Εύτεῦθεν ἄρα σῶμα, ἵσον
φέρει λίτρα, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσαι δυνίσεται, ἡ δὲ σῶ-
μα, ἵσον τυχὸν λίτραις 1000, ἐὰν χιλιοπλασίω φέρηται
ταχυτῆτι (117).

119. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Δει ἄρα τῇ κινητικῇ αἰτίᾳ
δυνάμεως ισης, ὡς ε τῷ μιᾷ λίτρᾳ ίσῳ σώματι ταχυτή-
τα ἐμποιῆσαι, καθ' ἣν ἀν διανύγῃ χιλίας ὁργυὰς ἐν ἐνὶ
λεπτῷ, τῷ δὲ ίσῳ λίτραις 1000, ὡς διανύσαι ὁργυάν.

120. ΣΧΟΛΙΟΝ. Αἱεί ποτε γενικῶς θεωρῶντες τὰ περὶ κινήσεως, ὑποτιθέμεθα αὐτὴν, ὡς εἰ μηδὲν παρενεποδίζετο ἔθ' ὑπὸ τῆς τῆς αὔξου αὐτισάσεως, ἐθ' ὑπὸ

τῆς τριβῆς, ἢ ἄλλων κωλυμάτων· καί τοι γὰρ σῶμα
ἴσου λιτρῶν 1000 διαινέει ἐν ἑνὶ λεπτῷ ὁργυᾷ μίαν,
τὸ μὲν ίσου ὁργυᾶς μιᾶς τῇ αὐτῇ Ιχνί κηνθὲν ό διαινέ-
σει ὁργυᾶς 1000 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, διά τε τὴν διάφορον
τῇ ἀέρος ἀντίστασιν, οὐ τὴν διάφοραν τριβὴν, ὡς φανήσε-
ται ἐν τοῖς ἔξιν.

121. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Τῶν μαζῶν ίσων ύστων, αἱ
ποσότητες τῆς κινήσεως, ἔσονται ὡς κί ταχυτῆτες· τέ
των δὲ ισημένων, αἱ ποσότητες τῆς κινήσεως ἔσονται ὡς
αἱ μάζαι (Συμβ. Λογ. 306).

122. ΠΟΡΙΣΜΑ Σ'. Τῶν τῆς κινήσεως ποσοτή-
των ισημένων, αἱ μάζαι ἔσονται ἀντιστρόφως ὡς αἱ τα-
χύτητες, αἱ δὲ ἀντιστρόφως ὡς αἱ μάζαι (Συμβ. Λογ. 359).

123. ΠΟΡΙΣΜΑ Ζ'. Εἴ τῶν τριῶν τέτων, ποσό-
τητος τῆς κινήσεως, μάζης, ταχύτητος, δύο δοθέντων,
ἔσται ως τὸ τρίτου δοθῆσεται· τὸ γὰρ γιγάντενον ὑπὸ τῆς
μάζης ως τῆς ταχυτῆτος ἐμφαίγει τὴν ποσότητα τῆς κινή-
σεως (115)· αὕτη δὲ διαιρεθεῖσα διὰ τῆς μάζης ἀποδί-
δωσι τὴν ταχύτητα, διὰ δὲ τῆς ταχυτῆτος τὴν μάζαν
(Ἀριθμ. 108)· ἔσω γὰρ σῶμα ίσου 10 λιτρῶν, δυνάμε-
νει διαινέσαι ἐν ἑνὶ λεπτῷ 20 ὁργυάς· ὅκyan $10 \times 20 =$
 $= 200$ ἔσιν ἡ ποσότης τῆς κινήσεως· $\frac{20}{200} = 20$ ἔσιν ἡ τα-
χύτης· $\frac{20}{200} = 10$, ἡ μάζα.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΧΩΡΙΑΣ Θ. ΠΕΓΓΟΥΡΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΚΑΛΑΓΑΚΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ κινήσεως ἀπλῆς καὶ συνθέτου.

124. Δύναμις λέγεται πᾶν ὅ, τι ἔτερον εἰς κίνησιν ἀναγκάζει· ἀντίστασις δὲ, ὁ, τὴν δύναμιν λιμανόμενος, ἡρεμοῦ κατασῆσαι τὸ κινητὸν ἐπείγεται.

Κίνησις ἀπλῆ ἀκίνητος, μόνικα τὸ κινητὸν Α (χ. 86) κατὰ μίαν τινὰ φορὰν ΒΑ κινεῖθαι καταγαγκάζεται, εἴτε πρὸς τὰ ἔπι τὸ Ε, εἴτε πρὸς τὰ ἔπι τὸ Δ.

125. Εάν τὸ κινύμενον δύω κινῆται φορὰς ΒΓ, ΒΔ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς μὲν εὐθείας κειμένας, κατὰ μέντοι ἔννοιαν ἐναντίαν, εἰ μὲν ἐπίσης προσωθεῖται πρόστε τὸ Ε ἢ τὸ Δ, τὸ κινητὸν Α ἡρεμήσει· εἰ δὲ ἀγίσως, τὸ Α ἵπο τῆς μείζονος καταγαγκαθήσεται κινεῖθαι δυνάμει ἵση τῇ ὑπεροχῇ, ἥτις μείζων ὑπερέχει τὴν ἐλάττονα· οὐ δὴ ἡ κίνησις ἔσαι ύδεν ἥττον ἀπλῆ.

126. Σύνθετος κίνησις καλεῖται, ὅταν τὸ κινύμενον Α (χ. 87) προσωθῆται κατὰ διαφόρους φορὰς, γωγίαν συγινώσας.

127. ΘΕΩΡΗΜΑ Α'. Οταν κινητόν τι τὸ Α κινηθῇ κατὰ δύω φορὰς ΑΕ ἢ ΑΔ, συνινώσας γωγίαν ὁρθὴν τὴν ὑπὸ ΕΑΔ, κινηθήσεται κατὰ τὴν φορὰν τῆς διαγωγῆς ΑΘ παραλληλογράμμων τῆς ΑΕΘΔ, τῆς ἐπὶ τῶν εὐθειῶν ΑΕ, ΑΔ, τῶν ἐμφαινόσων τὰς φορὰς ἢ τὰς ταχυτήτας τῶν δύω ἐλαχόσων δυνάμεων.

ΔΕΙΞΙΣ. Εἰλέωθω γὰρ τὸ κινύμενον Α πρὸς τὸ Δ δυνάμει, διὸ ἡστὶ ἀν διανύσῃ τὴν ΑΔ εὐθεταν ἐν ἐνι λεπτῷ δευτέρῳ· εἰλέωθω δὲ ἄμα ἢ πρὸς τὸ Ε δυνάμει, διὸ ἡσ-

ἄν εν τῷ αὐτῷ δευτέρῳ λεπτῷ ἀφίκοιτο πρὸς τὸ Ε· τὸ ἄρα κινητὸν Α ἐγγὺς γενήσεται τῇ ΘΔ εύθεϊ, ὅτις ἔστι παράλληλος τῇ ΑΕ, ἀπέχεσσα αὐτῆς κατὰ τὴν $E\Theta = A\Delta$, καὶ ἦμι τῇ ΕΘ, ὅτις ἔστι παράλληλος τῇ ΑΔ, ἀπέχεσσα αὐτῆς κατὰ τὴν $\Delta\Theta = A\Delta$. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει αὐτὸ μεταβολινού ἔξαρισερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατὰ τὴν εὐθεγαν ΕΘ = ΑΔ μή κατιέναι κατὰ τὴν εὐθεγαν $\Delta\Theta = A\Theta$. ἐπει γὰρ εἴ τοι ἔξαρισερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ κίνησις ωδὸν ἀντίκειται, ἀδει συνεργεῖ τῇ ἐκ τῶν ἄνω ἐπὶ τὰ κάτω κίνησει, ἐκείνην χρή τα εἰαυτῆς ἀποτελεῖν, ὡς εἰ τὸ κινητὸν μηδόλως ἔλκαιτο παρὰ ταύτης, καὶ ἀντιρρόφως. Οὐ γάρ τὸ ἀποτέλεσμα ἀνάλογον ἢ τῇ αἰτίᾳ, τὸ κινητὸν Α μεθ' ἐν λεπτού εύρεσίτεται πρὸς δεξιὰν τῆς ΑΕ, ἀπέχον αὐτῆς τῇ εὐθείᾳ $E\Theta = A\Delta$, καὶ ἐνερθεν τῆς ΑΔ, ἀπέχον αὐτῆς τῇ εὐθείᾳ $\Delta\Theta = A\Theta$. Εσι δὲ ὁ τόπος ὃς, ὡς δῆλον, τὸ Θ πέρας τῆς διαγωνίας ΑΘ· ἄρα τὸ κινητὸν Α μεθ' ἐν λεπτού ἀγάγκη ἀφικέσθαι πρὸς τὸ Θ.

Ἐπει δὲ αἱ δύο δυνάμεις τῷ αὐτῷ κινητῷ Α ἐπινέργησαν κατὰ συνέχειαν, ἀγάγκη ἄρα δι ὅλω τῷ λεπτῷ κινηθῆναι τὴν φορὰν ΑΘ· εἰτ' ἐν τὴν τῆς διαγωνίας ΟΕΔ.

128. ΠΟΡΙΣΜΑ. Δυνατὸν ἄρα ἐκλαβεῖν εὐθεγαν μίαν τὴν ΑΘ, ἡ κίνησιν ἀπλῆν ἐμφαίνει, ὡς ἔσται σύνθετον ἐκ δύο δυνάμεων ΑΔ, ΑΕ, αἱ, γωνίαν ὁρθὴν περιέχεσσαι, πλευραὶ γίνονται τῷ ὁρθογωνίῳ, καὶ ἡ ΑΘ ἔσαι διαγώνιος· αὗται γὰρ αἱ δύο εἰσὶν ἵσαι μιᾶς τῇ κατὰ τὴν διαγώνιον ΑΘ (127).

129. ΘΕΩΡΗΜΑ Β'. Εἳντον τὸ κινητὸν ὑπὸ δύο ἔλκηται δυνάμεις, ὥστεται ἡ ἀμβλεται περιεχεσσῶν γωνίαν, καὶ αὗτις τὴν διαγώνιον διαγράψει παραλληλογράμμα τῷ ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν τῶν δυνάμεων (χ. 88. 89).

ΔΕΙΞΙΣ. Ήχθω ἡ ΔΕ πρὸς ὄρθας τῆς διαγωνίω^ς BP, οὐ ἐκ τῶν Α, Γ γωνιῶν αἱ παράλληλαι ΑΔ, ΤΕ τῆς αὐτῆς διαγωνίω^ς BP, οὐ αἱ κάθεται ΑΟ, ΓΙ· ἐκ τῶν ισαλλήλων (*) τριγώνων ΒΓΙ, ΑΟΠ εἶσι αἱ. ΑΟ = ΓΙ, οὐ δὴ ΒΔ = ΒΕ, ἐκτεῦθεν τὰ δύο ὄρθογάνα (Γεωμ. 229. Τόμ. Β) ΑΒΔΟ, ΒΓΕ· β'. ΒΙ = ΟΠ, οὐ δὴ ΒΙ + ΒΟ = ΒΠ εἰπὲ τὸ 33 %. οὐ ΒΙ — ΒΟ = ΒΠ εἰπὲ τὸ 89 σχῆμ.

130. Εἴξειλήφθω ηδη ἡ ΒΑ ως γινομένη ἐκ ΒΟ + ΒΔ (εἰτ' οὐ ως διαγώνιος τῆς ΑΔΒΟ παραλληλογράμμῳ τῆς συνισχμένης ἐπὶ τῶν δύο δυνάμεων, οὐ δύο φορῶν ΔΑ, ΒΔ) οὐ ΒΓ ως γινομένη ἐκ ΒΙ + ΒΕ, οὐ αἱ δύο εὑθεῖαι ΒΑ, ΒΓ, ως γινόμεναι ἐκ τῶν τεσσάρων δυνάμεων ΒΟ, ΒΔ, ΒΙ, ΒΕ· ἀλλ' αἱ δύο ἀντικείμεναι δυνάμεις ΒΔ, ΒΕ, ως ίσαι, ἀλλήλας ἀφανίζεσθαι λείπεται ἄρα τῇ ΒΑ μόνη ἡ πλευρά ΒΟ, ἢν τὸ κινόμενον οἰωνήσται, καθ' ὃν χρόνον ἔδει διαγίσαι τὴν ΒΑ· ἀσαύτως τῇ ΒΓ ἡ ΒΙ μόνη καταλείπεται, ἢν τὸ κινόμενον διαγίσει ἐνώπιον ἔδει διαγίσαι τὴν ΒΓ. ὅτω τὸ κινητὸν μετὰ τὰς δύο δυνάμεις, ΒΑ, ΒΓ διαγίσει τὴν ΒΟ + ΒΙ, ἐν ᾧ μόνην ὥφειλε διελθετη μόνην τὴν ΒΑ, ἢ μόνην τὴν ΒΓ, εἰμή·

(*) Η ὄρθη γωνία : ιστεται τῇ γωνίᾳ Ο· η δὲ Π γωνία τῆς ΑΟΠ τριγώνου ιστεται τῇ Β γωνίᾳ τῆς ΒΓΙ τριγώνου (Γεωμ. 133). η ἄρα Α γωνία τῆς πράττε τριγώνου ιση ἐστὶ τῇ τῆς δευτέρευτης γωνίᾳ Γ· ἀλλ' αἱ πλευραὶ ΑΠ, ΒΓ τῆς ΑΠΒΓ παραλληλογράμμῳ εἰσὶν ισάλληλοι, ασαύτως η αἱ κάθεται ΑΟ, ΓΙ αἱ υψη τῶν ισων τριγώνου (Γεωμ. 236) ΑΠΒ, ΒΠΓ (Γεωμ. 237)· τὰ ἄρα τρίγωνα ΑΠΟ, ΒΓΙ εἰσὶν ισάλληλα (Γεωμ. 221).

κεκίνητο ὑπὸ δύω δυνάμεων· ἐπὶ τότοις δὲ ΒΟ καὶ Βι κα.
τὰ τὴν αὐτὴν μὲν φορὰν ἔσαι ἐπὶ τῇ 88 σχήμ. συναπτέσαι
εἰσὶν ἀλλήλαις, ἐναντίας δ' ἔχοσῶν φορὰς ἐπὶ τῇ 89 σχήμ.
ἀφαιρετέον τὴν ΒΟ τῆς Βι· ὅθεν ἐκατέρως ἀποτελεῖται
ἡ ΒΠ διαγώνιος· ἀριστέν γένει εἴτε ὁξεῖται, εἴτε ἀμβλεῖται
συμεωσι γωνίαν αἱ δύω φοραὶ, τὸ κινόμενον οἰδήσεται
τὴν διαγώνιον τῇ παραλληλογράμμῳ κτ. Ο.Ε.Δ.

131. ΠΟΡΙΣΜΑ ΓΕΝΙΚΟΝ. Δῆλον ἐκ τῶν προ-
ειρημένων, ως ὅτε σῶμά τι ὑπὸ δύω δυνάμεων ἔλκεται
γωνίαν ἡγιναῖν περιεχοσῶν, κινεῖται τὴν διαγώνιον τῇ
παραλληλογράμμῳ τῇ ἐπὶ τῶν φορῶν τῶν δυνάμεων, δια-
νύον αὐτὴν ἐν τοστῷ χρόνῳ, ἐν ὅσῳ ἂν διῆγυς τὴν ἐτε-
ραγ τῶν πλευρῶν.

132. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Τὸ κινητὸν, εἰμὲν αἱ Ιοχῆς
τῶν δυνάμεων ἵσαι ὡσὶ, οὐ αἱ φοραὶ αὐτῶν περιέχωσι
γωνίαν ὄρθην, διαδραμεῖται τὴν διαγώνιον τετραγώνον
τελείαν· εἰδὲ αἱ μὲν δυνάμεις ὡσὶν ἄνισαι, ή δὲ γωνία
ὄρθη, τὴν ὄρθογωνίαν ἐπιμήκει· εἰδὲ ὁξεῖται, τῶν δυνά-
μεων μὲν ὃσων ἵσων, τὴν ρόμβον μεγάλην διαγώνιον,
ἄνισων δὲ, τὴν ρόμβοειδῆς· τελευταῖον δὲ, εἰ ἀμβλεῖται
ἡ γωνία, διαδραμεῖται τὴν μικρὰν διαγώνιον τῇ ἥται
ρόμβοις, η̄ ρόμβοειδής, ως ἂν τύχωσιν ἔχεσαι ἴσοτητος,
η̄ ἀνισότητος, αἱ δυνάμεις.

133. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Αἱ εἰς ἔξεις τὰς φορὰς δύω
δυνάμεων ΑΔ, ΑΕ (χ. 37), η̄ ΒΑ, ΒΓ (χ. 38.) εἰς
μίαν μόνην ἀναγαγεῖ τὴν ΑΘ, η̄ ΒΠ, ἀγομένων μὲν
εὐθειῶν δύω ὑπὸ γωνίαν τὴν περιεχομένην ὑπὸ τῶν φορῶν
λόγον ἔχοσῶν τὸν τῶν δυνάμεων, τῇ δὲ παραλληλο-
γράμμῳ πληρούμενον, οὐ τῆς διαγωνίας ἐπιζευγνυμένης,
η̄τις πάντως ἐκληροβῆναι δύναται ως ἐμφαντικὴ ἀπλῆς.

κινήσεως, εἰτ' ἐν ἐνεργείᾳς καὶ φορᾶς μᾶς μόνης δυνάμεως, τουτέσι, πᾶσα κίνησις σύνθετος ἔχει ἐκληφθῆαι, ὡς ἀπλῆ, καὶ ἀπλῆ ὥσαύτως πᾶσα σύνθετος δύναμις.

134. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Η^τ σύνθεσις τῆς κινήσεως μικρύνει ἀεὶ τὴν ποσότητα, ἢ, ὅταντὸν η^τ σύνθετος δύναμις, καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς ἀποτέλεσμα, ἐκ ἐξισθται ταῖς, ἀφ' ὧν σύγκειται, δυνάμεσι· η^τ γὰρ διαγώνιος ΑΘ, η^τ ΑΠ (χ. 87, 88) ἦν τὸ κινήμενον διατρέχει ἐν ἐνὶ φέρε λεπτῷ, ἐκ εἴσιγγη τῷ ἀθροίσματι ΑΔ + ΑΕ, η^τ ΑΒ + ΒΓ τῶν πλευρῶν, πρὸς ἃς εἰ ἐκατέρα τῶν δυνάμεων ἐν μέρει τὸ κινητὸν εἶλκεν, ἐν ἐνὶ λεπτῷ ἐκατέραν αὐτῶν τὸ κινητὸν διέγνευ ἄν.

135. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Ο^σῳ ὁξυτέρᾳ η^τ ὑπὸ ΑΒΓ (χ. 88.) γωνίᾳ, τοσύτῳ ἡττον συμκρυνετ τὴν ποσότητα τῆς κινήσεως η^τ σύνθεσις, η^τ γὰν μᾶλλον σκεύσει ὁξισθῆναι τῷ ἀθροίσματι τῶν δύω, ἐξ ὧν σύγκειται, δυνάμεων τηνικῆτα γὰρ η^τ ἐν τῇ συνθέσει ἀπολλυμένη δύναμις ἐμφανίνεται τῷ ΒΔ + ΒΕ = 2ΒΔ (130). ο^σῳ δὲ η^τ γωνίᾳ ὁξύνεται, τοσύτῳ τὸ 2ΒΔ μικρύνεται· τέλος δὲ τῆς ὑπὸ ΑΒΓ σιγετ ἀπειροῦντος γενομένης, αἱ δύω δυνάμεις ἐκληφθῆσονται ὡς κατὰ μίαν φορὰν σύργεται τὸ κινητὸν, καὶ 2ΒΔ ἔσαι = 0, αἵ τε δυνάμεις ἀποβαλλῆσιν ἀδέν.

136. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Τευχυτίον δὲ, ο^σῳ ἀμβλύτερᾳ η^τ η^τ ὑπὸ τῶν φερῶν περιεχομένῃ γωνίᾳ (χ. 89), τοσύτῳ μᾶλλον η^τ σύνθεσις συμκρυνετ τὴν κίνησιν, η^τ, ὅταντὸν, τοσύτῳ ἐλαττόν εἴ: τὸ ἀποτέλεσμα, παραβαλλόμενον πρὸς τὰς, ἀφ' ὧν σύγκειται, δυνάμεις· ο^σῳ γὰρ ἀμβλύνεται η^τ γωνία, τοσύτῳ αἴξει η^τ ἀποβαλλόμενη ποσότης ΒΔ + ΒΕ· ἐὰν δὲ ἀπείρως ἀμβλείσ-

ικοτεθῆ ἡ γωνία B , εἰτ' $\hat{y} = 180^\circ - \frac{1}{\infty}$. αἱ δύο φοροὶ $B\Delta$, BE ἀντιθετοὶ ἔσονται, ω̄ τὸ πρὸς τὸ Π ἀποτέλεσμα ἔσεται = 0.

137. ΠΟΡΙΣΜΑ Σ'. Δινατὸν δὲ, ὅσας ἂντις βύληται, συνθέωται δυάμεις, εἰ μόνον ἀλλήλας τέμνοιεν ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἔσωσαν γὰρ τέσσαρες δυάμεις (χ. 89).
Α) AB , AG , $A\Delta$, AE , ἀλλήλας τέμνονται κατὰ τὸ A . Ὡκῆν τὸ μὲν ἐκ τῶν δύο AB , AG ἀποτέλεσμα, συμπληρωθέντος ἐπ' αὐτῶν τῷ παραλληλογράμμῳ $AB\Gamma\Theta$, ἔσαι ἡ διαγώνιος αὐτῷ $A\Theta$, ἡς ὡς ἀπλῆς ἐκλιψείσης δυάμεως, ἐπ' αὐτῆς καὶ τῆς ἐφεξῆς $A\Delta$ συναθέντος τῷ παραλληλογράμμῳ $A\Theta\Delta H$, ἡ αὐτῆς διαγώνιος AH τὴν ἐκ τῶν $A\Theta$, $A\Delta$, καὶ δὴ ἐκ τῶν τριῶν AB , AG , $A\Delta$ ἐμφανεῖ σύνθετου δύναμιν· ἡ δὲ AT τῷ τρίτῳ παραλληλογράμμῳ $AHET$ συμπανεῖ τὴν ἐκ τῶν τεσσάρων AB , AG , $A\Delta$, AE συγκριτεμένην.

138. ΠΟΡΙΣΜΑ Ζ'. Τένυχτον δὲ πᾶσαν ἀπλῆν δύναμιν, καὶ ἀπλῆν κίνησιν, θεωρεῖν δυάμεθα ὡς σύνθετου ἐκ δύο δυάμεων καὶ κινήσεων· ἔσω γὰρ εὐθεῖα ἡ AB (χ. 90.), ἐμφανύσα δύναμιν καὶ κίνησιν ἥντικαν, καὶ ἐκ τῆς κατ' αὐτὴν πέρατος ἥχθωσαν ὡς ἔτυχε δύο εὐθεῖαι, ὡς εἶναι δὲ αὐτῶν παραλληλόγραμμον συμπληρῶσαι τὸ $AB\Gamma\Delta$. Ὡκῆν ἡ AB δύναμις ἀναλένται εἰς δύων τὴν $A\Gamma$, καὶ $A\Delta$, ἃς ὡς συνθετικὰς τῆς AB ἐκλιπεῖν δυνάμεθα.

Ἐπεὶ δὲ ἡ αὐτὴ εὐθεῖα AB μέγεθος ἔχεσσα πεπερασμένον, ποδὸς φέρε, ἀπειρων παραλληλογράμμων διαγώνιος δύναται εἶναι, διαφόρων τύποις γωνίαις A , καὶ τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν $A\Gamma$, $A\Delta$, $B\Gamma$, $B\Delta$, ὥκειν ἄρα